

Littafin Yowel da Ikilisiyar Adventist ta Rana ta Bakwai ta Lawodikiya - Lamba Ashirin

Jeff Pippenger

2025-12-26

Lamba Ashirin

Littafin Yowel ya nuna cewa halakar gonar inabin Allah tana faruwa a tsara ta huɗu.

Maganar Ubangiji da ta zo wa Yowel ɗan Petuwel.

Ku ji wannan, ku dattawa, ku kasa kunne, dukanku mazaunan kasar. Shin wannan ya taɓa faruwa a zamaninku, ko kuwa a zamanin kakanninku ma? Ku faɗa wa 'ya'yanku game da shi, 'ya'yanku kuma su faɗa wa nasu 'ya'ya, su ma 'ya'yansu kuma ga wani tsara dabam.

Abin da gurgurta ta bari, fara ta cinye; abin da fara ta bari, tsutsar cankerworm ta cinye; abin da tsutsar cankerworm ta bari, tsutsar caterpillar ta cinye.

Ku farka, ku mashaya, ku yi kuka; ku yi kururuwa, dukanku masu shan ruwan inabi, saboda sabon ruwan inabin; gama an yanke shi daga bakunanku. Joel 1:1–5.

Misalin budurwai goma shi ne misalin Adventism, kuma farkawar da ke cikin misalin tana faruwa ne sa'ad da alkama da ciyawa marasa amfani suka rabu, a wannan lokaci ne ciyawar marasa amfani suka farka ga gaskiyar cewa an “yanke su daga” “sabon ruwan inabi.” Kalmar “yanke” tana wakiltar matakin farko na alkawarin Abram inda aka yanyanke karsana, akuya mace da rago gida biyu a cikin ibadar tabbatar da alkawarin da jini. A cikin wannan sashe ɗaya na alkawarin kuwa, Allah ya bayyana cewa zai ziyarci mutanensa da shari'a a lokacin karni na huɗu.

Sai ya ce wa Abram, Ka tabbata kwarai cewa zuriyarka za ta zama bakuwa a kasar da ba tasu ba ce, kuma za su bauta musu; su kuma za su wahalar da su har shekara ɗari huɗu; Kuma wannan al'umma kuma, wadda za su bauta wa, zan hukunta ta: daga baya kuma za su fito da dukiya mai yawa. Kai kuwa za ka tafi wurin kakanninka cikin salama; za a binne ka cikin kyakkyawan tsufa. Amma a tsara ta huɗu za su saƙe dawowa nan: gama zunubin Amoriyawa bai riga ya cika ba. Farawa 15:13–16.

Sa'ad da annabcin ya cika a tsara ta huɗu, a zamanin Musa, Ubangiji ya gabatar da Dokoki Goma a matsayin alamar alkawari tsakanin Allah da mutanensa zaɓaɓɓu. A cikin ta biyu daga cikin waɗannan dokoki goma, an ɗaukaka hasken tsara huɗu na Abram.

Kada ka yi wa kanka wani sassakakken gunki, ko kuwa wani kamanni na wani abu da yake a sama can bisa, ko da yake a kasa a nan kasa, ko da yake cikin ruwaye a farkashin kasa. Kada ka rusuna musu, kada kuma ka bauta musu; gama ni Ubangiji Allahnka Allah ne mai kishi, mai hukunta muguntar iyaye a kan 'ya'ya har tsara ta uku da ta huɗu na masu kina; kuma mai nuna jinkai ga dubban waɗanda suke kaunata, suna kuma kiyaye umarnaina. Fitowa 20:4–6.

An haɗa tsararraki huɗu na alkawarin Abram cikin ɗaukaka halin Allah a matsayin Allah mai kishi. An kwatanta kishinsa da gumakan sassakaƙƙu. Tare da tsara ta huɗu ta Abram kuma muna samun hukunci mai ci gaba. Hukuncin ya sauko a kan al’ummar da mutanen Allah suke cikin bautar talala a cikinta, haka kuma a kan mutanen Allah, bayan haka kuma za a hukunta Amoriyawa. Abram yana bayyana wani tsari na hukunci mai ci gaba wanda yake farawa da gidan Allah, yana kuma ratsa duniya a hankali-a-hankali; kuma umarni na biyu yana nuna cewa tsarin hukuncin yana raba ’yan Adam zuwa rukuni na masu kin Allah, da kuma rukuni na masu ƙaunar Allah, ta haka yana wakiltar dokar Lahadi wadda take ɗaga murya tana cewa, “Idan kuna ƙaunata, ku kiyaye umarnaina.”

A cikin wannan lokaci guda da ake ba da Shari’a a Sinai, an nuna wa Musa halin Allah.

Sai Ubangiji ya ce wa Musa, Ka sassaka wa kanka alluna biyu na dutse kamar na farko; ni kuma zan rubuta a kan waɗannan allunan kalmomin da suke a kan allunan farko, waɗanda ka karya. Kuma ka shirya da safe, ka hau Dutsen Sinai da safe, ka miƙa kanka a can gare ni a ƙwankolin dutsen. Kada kuwa wani mutum ya hau tare da kai, kada kuma a ga wani mutum a ko’ina cikin dukan dutsen; kada kuma garken tumaki ko na shanu su yi kiwo a gaban wannan dutse.

Sai ya sassaka alluna biyu na dutse kamar na farko; Musa kuwa ya tashi da sassafe da safe, ya hau Dutsen Sinai, kamar yadda Ubangiji ya umarce shi, ya kuma ɗauki allunan dutsen biyu a hannunsa. Ubangiji kuwa ya sauko cikin gajimare, ya tsaya tare da shi a can, ya kuma shelanta sunan Ubangiji. Ubangiji kuma ya wuce a gabansa, ya shelanta,

Ubangiji, Ubangiji Allah, mai jinkai da alheri, mai haƙuri mai yawa, kuma mai yalwar nagarta da gaskiya, mai kiyaye jinkai ga dubbai, yana gafarta mugunta da ƙetarewa da zunubi, amma ba zai taɓa barin mai laifi ba tare da hukunci ba; yana hukunta muguntar iyaye a kan ’ya’ya, da kan ’ya’yan ’ya’ya, har tsara ta uku da ta huɗu.

Sai Musa ya yi sauri, ya sunkuyar da kansa ƙasa, ya yi sujada. Sai ya ce, In yanzu na sami alheri a gabanka, ya Ubangiji, ina roƙonka, bari Ubangiji ya tafi a tsakiyarmu; gama mu mutane ne masu taurin wuya; ka gafarta muguntarmu da zunubinmu, ka kuma ɗauke mu mu zama gādonka. Fitowa 34:1–9.

Ba da doka a karo na biyu ya yi daidai da jadawalin majagaba na 1850. Allunan farko an karya su, kuma tebur na farko yana da kuskure a cikin lambobin. A sa’an nan aka mai da Isra’ila ta ɗa ma’ajiyar doka, kuma a sa’an nan aka mai da Isra’ila ta zamani ma’ajiyar dokar Allah da dokokin Kalmar annabcin Allah. Sa’ad da aka fara gabatar da allunan biyu, akwai tawaye na zahiri a cikin sansani, kuma sa’ad da aka gabatar da jadawalin 1850, akwai tawaye na ruhaniya da yake kunno kai a cikin sansani. Annabcin Abram game da tsara ta huɗu ya cika ta wurin Musa a tsara ta huɗu, inda Allah ya faɗaɗa bayyanar shari’a a tsara ta huɗu a cikin umarni na biyu. Sassakaƙƙun gumaka suka zama jabun madadin bautar gaskiya ga Allah, kuma kishin halin Allah ya kasance a haɗe da shari’ar. Sa’an nan Musa ya ga ɗaukakar Allah. Ya ga kishin Allah a matsayin wani ɓangare na halin Allah, kamar yadda aka wakilta ta wurin “sunansa,” kuma an bayyana dangantakar da ke tsakanin mai sujada da zunuban ubanninsu.

Sa'ad da Almasihu ya tsarkake haikalin a karo na farko, sai almajiran suka tuna cewa kishin gidansa ya cinye Shi. "Kishi" ita ce kalmar "hassada ta Allah." Halin Allah da ke bayyana wannan hassadarsa shi ne motsin da ya sa Almasihu ya tsarkake haikalinsa, kuma sifar annabci ta bukatar a furta waɗannan zunuban kakanninku daga baya za ta zama wani muhimmin sashe na kiran tuba a cikin hukuncin "sau bakwai" na Lawiyawa ashirin da shida. "Tsara ta huɗu" ta Abram tana kara ɗaukar nauyi sosai yayin da take ci gaba cikin tarihin alkawari. Littafin Yoel yana wakiltar lokacin ruwan sama na ƙarshe, wanda yake faruwa a kwanaki na ƙarshe. Littafin Yoel yana shimfida saƙonsa a bisa gabatar da saƙon tsararraki huɗu, a matsayin jigon da aka rubuta a mataki na fari ƙwarai na alkawari mai ninki uku na Abram da Allah. Wannan jigo yana kaiwa ga kammalawarsa a cikin littafin Yoel.

Da zarar sun shiga Ƙasar Alkawari, an ajiye Akwatin alƙawari a Shilo, inda aka kwatanta mugun da wawan Eli, babban firist, da 'ya'yansa maza biyu masu lalaci da kiran Sama'ila. Shilo zai zama wani mataki a tafiyar Akwatin, wanda shi ne alamar alƙawari. Bayan an yi amfani da Akwatin a matsayin alamar rushewar ganuwar Yariko, an ajiye shi a Shilo kusan shekara ɗari huɗu, har zuwa mutuwar Eli da mugayen 'ya'yansa maza. Sa'an nan Filistiyawa suka ƙwace shi, kuma daga baya, sa'ad da Dawuda ya kawo Akwatin zuwa Urushalima, an cika misali na farko na shigar nasara cikin Urushalima. Dalilin da aka bayyana na kawo alamar alƙawarin zuwa Urushalima shi ne cewa Allah ya zaɓi ya sa sunansa a Urushalima, kuma sunansa yana da alaƙa da kishinsa, wanda kuma yake da alaƙa da hukuncinsa na kishi a tsara ta huɗu.

A lokacin dokar Lahadi Ubangiji zai ɗaukaka ikkilisiya mai nasara sama da dukan tuddai da duwatsu, al'ummai kuma za su ce, "ku zo, mu haura zuwa gidan Allah."

Kuma zai zama a kwanaki na ƙarshe, za a kafa dutsen gidan Ubangiji a bisa ƙwankolin duwatsu, za a kuma ɗaukaka shi fiye da tuddai; kuma dukan al'ummai za su kwararo zuwa gare shi. Kuma mutane masu yawa za su tafi su ce, Ku zo, bari mu haura zuwa dutsen Ubangiji, zuwa gidan Allah na Yakubu; shi kuma zai koya mana hanyoyinsa, mu kuwa za mu yi tafiya a cikin tafarkunsa: gama daga Sihiyona ne Shari'a za ta fito, kuma maganar Ubangiji daga Urushalima. Ishaya 2:2, 3.

Maganar Ubangiji tana fita daga Urushalima, gama a can ne Ya zaɓa ya sa "sunansa." Tare da Musa, "Ubangiji ya sauko cikin girgije, ya tsaya tare da shi a can, ya yi shelar sunan Ubangiji. Sai Ubangiji ya wuce gabansa, ya yi shela,

Ubangiji, Ubangiji Allah, mai jinkai da alheri, mai jinkirin fushi, mai yalwar nagarta da gaskiya, mai kiyaye jinkai ga dubbai, mai gafarta mugunta da ƙetarewa da zunubi, amma ba zai taɓa barin mai laifi ba tare da hukunci ba; yana hukunta muguntar ubanni a kan 'ya'ya, da a kan 'ya'yan 'ya'ya, har zuwa tsara ta uku da ta huɗu. Fitowa 34:6, 7.

"Sunansa" shi ne halinsa, kuma halin Allah yana da zurfi mai girma kuma a lokaci guda mai sauƙi ƙwarai. Allah ƙauna ne, kuma wannan yana bayyana halinsa da kamala, ko da yake a sauƙaƙe. Gaskiyar alƙawarin Abram game da "ƙarni na huɗu na shari'a" an faɗaɗa ta "layi bisa layi" ta wurin ƙarin hasken da umarni na biyu ya kawo game da ƙarni na huɗu. Sa'an nan kuma kwarewar Musa ta kara faɗaɗa hasken dangantakar ƙarni na huɗu da halin Allah, ta wurin kara hasken

kishinsa. Wahayi ya bayyana hali a matsayin “tunani da ji a haɗe,” amma wahayi ya kuma sanar da mu cewa tunaninmu ba kamar tunanin Allah yake ba. Halinsa shi ne tunaninsa da jininsa a haɗe, kuma halinsa yana da fuskoki masu yawa fiye da saukaƙan tunani da ji na ɗan’adam, har bambancin yake cewa tunaninsa ya fi sammai tsayi idan aka kwatanta da ƙasa.

“Gama tunanina ba tunaninku ba ne, hanyoyinku kuma ba hanyoyina ba ne,” in ji Ubangiji.

“Gama kamar yadda sammai suke bisa duniya da tsawo, haka hanyoyina suke bisa hanyoyinku da tsawo, tunanina kuma bisa tunaninku.” Ishaya 55:8, 9.

Saboda haka, ga wani tunanin ɗan’adam da za a yi nazari a kai; idan hali na Allah yana wakiltuwa ta wurin sunansa, to, kowace bayyanuwar sunan Allah bayyanuwar halinsa ce. Zakin kabilar Yahuda yana hatimcewa kuma yana kwance hatimin KalmarSa ta annabci, Palmoni shi ne Mai Banmamaki Mai Kididdigar Asirai, wanda kuma shi ne Tushen da ya fito daga busasshiyar ƙasa, kuma shi ne jeji mai cin wuta, ginshikin wuta, babban mala’ika Mika’ilu, har ila yau, har ila yau. Siffofin halin Allah kamar yadda sunayensa dabam-dabam ke wakilta ba su da iyaka. “Tunanin ɗan’adam da za a yi nazari a kai” shi ne wannan. Tare da dukan ire-iren bayyanannun halin Allah da aka san suna wanzuwa, mene ne muhimmancin—cewa a cikin matakin alkawari na farko ƙwarai na tsarin alkawari mai ninki uku da Allah ya yi da Abram—“hukuncin ƙarni na huɗu” shi ne maganar tushe a cikin alkawarin—wanda ke nuna sunansa?

Sai ya ce wa Abram, Ka sani tabbatacce cewa zuriyarka za ta zama baƙuwa a ƙasar da ba tasu ba ce, kuma za su bauta musu; su kuma za su wahalar da su shekara ɗari huɗu. Haka kuma wannan al’umma da za su bauta wa, ni zan hukunta su; sa’an nan kuma daga baya za su fito da dukiya mai yawa. Amma kai kuma za ka tafi wurin ubanninka cikin salama; za a binne ka kana da tsufa mai kyau. Amma a tsara ta huɗu za su komo nan kuma: gama zunubin Amoriyawa bai riga ya cika ba. Farawa 15:13–16.

Halin Allah a matsayin mai shari’ar mutane da al’ummai yana ba mutane wani lokaci na gwaji wanda aka wakilta da tsararraki huɗu. Allah shi ne Mai shari’a, Shi mai jinkai ne, Shi mai haƙuri ne, kuma Yana kai shari’ar mutane da al’ummai zuwa ga ƙarshe a tsara ta huɗu. Muhimmin furucin Allah a cikin alkawarinsa da zaɓaɓɓen jama’a ya haɗa da hukuncin tsara ta huɗu. Kamar yadda saƙon mala’ika na fari yake ɗauke da dukan siffofin kowanne daga cikin saƙonnin mala’iku uku ɗaiɗaiku, haka kuma, mataki na farko na alkawarin Abram yana ɗauke da siffofin cikakken alkawari mai ninki uku. Sunan Allah shi ne cewa Shi ne Mai shari’a mai jinkai, wanda ke yin hukunci a tsara ta huɗu. Kowane mataki kuma a cikin tarihin alkawarin zaɓaɓɓen jama’a yana ginuwa a kan wannan tushe.

Sa’ad da aka sa littafin Yo’el a farkawar Kukar Tsakar Dare a aya ta biyar, kuma aka “yanke sabon ruwan inabi” daga bakunansu, gabatarwar wannan rabuwa ta ƙarshe ta alkawari na mutanen alkawari zaɓaɓɓu ita ce saƙon tushen alkawarin da yake shimfiɗa tawaye na mutanen alkawari waɗanda daga nan sai a “yanke su,” kamar yadda aka cika a tsara ta huɗu. An “yanke su,” domin ba su fahimci saƙon tushen alkawarin ba.

Wannan saƙon asali na alkawari da yake cikin ayoyi huɗu na Farawa goma sha biyar, shi ne ma’aunin auna—layin shari’a wanda ake amfani da shi sa’ad da aka gabatar da saƙon dutsen

ƙarshe na alkawari a matsayin “sabon ruwan inabi” a kwanakin ƙarshe. Nauyin al’amarin da yake haɗe da farkawar mashaya na Ifraimu, sa’ad da aka “yanke” “sabon ruwan inabi”, ba a iya fahimtarsa da gaske sai kawai idan aka sa shi cikin mahallin furucin hukunci a kan ƙarni na huɗu na ƙarshe na zaɓaɓɓen jama’a masu tawaye, a lokacin gwaji na ruwan sama na ƙarshe.

A cikin Farawa sura ta goma sha bakwai, muna samun mataki na biyu na alkawari mai ninki uku da Ibrahim:

Sai Allah ya ce wa Ibrahim, Kai kuwa za ka kiyaye alkawarina, kai da zuriyarka a bayanka, a cikin tsararrakinsu. Wannan ne alkawarina, wanda za ku kiyaye, tsakanina da ku da zuriyarka a bayanka;

Dukan ɗa namiji a cikinku za a yi masa kaciya. Za ku kuwa yi wa naman kaciyarku kaciya; kuma zai zama alamar alkawari tsakanina da ku. Kuma wanda yake ɗan kwana takwas za a yi masa kaciya a cikinku, kowane ɗa namiji a cikin tsararrakinku, wanda aka haifa a gida, ko wanda aka saya da kuɗi daga wani baƙo, wanda ba na zuriyarka ba. Wanda aka haifa a gidanka, da wanda aka saya da kuɗinka, lalle ne sai an yi masa kaciya; kuma alkawarina zai kasance a jikinku domin alkawari madawwami. Amma ɗa namijin da ba a yi masa kaciya ba, wanda ba a yi wa naman kaciyarsa kaciya ba, wannan rai za a datse shi daga cikin mutanensa; ya karya alkawarina. Farawa 17:9–14.

Mataki na biyu yana ba da shaida ta biyu ga alamar “yanke daga.” Kalmar da aka fassara da “yanke daga” tana da tushenta a cikin dabbobin da Abram ya yanka gida biyu a babi na goma sha biyar, kuma a cikin wannan nassi, duk wanda ba a yi masa kaciya ba za a “yanke shi daga” alkawarin. An maye gurbin kaciya da baftisma a cikin tarihin alkawari, inda Kristi yake tabbatar da waɗannan gaskiyoyi guda ɗaya, kuma saboda wannan dalili ne, Shi, a matsayin misalinmu, aka tashe shi a rana ta takwas.

Wannan alamar za a cika ta a rana ta takwas, kamar yadda rayuka takwas a cikin jirgin suke wakilta. A mataki na biyu ne ake wakiltar gwajin gani, ko kuwa Isra’ila tana zaɓi tsakanin annabawan Jezebel da Iliya kafin hukuncin da Iliya ya zartar, ko kuma fuskar Daniyel, Shadrak, Meshak da Abednego ta bayyana mafi kyau kuma suka fi ƙiba fiye da waɗanda suka ci abincin sarki; gwaji na biyu gwaji ne na gani. Kaciya alama ce ta rai, kuma rayuka takwas da suke a kan jirgin suna wakiltar waɗanda suka rayu sabanin waɗanda suka mutu.

A cikin tarihin Almasihu, sa’ad da alamar alkawari ta sauya zuwa baftisma, manzo Bulus ya yi amfani da ainihin tarihin alkawarin da ke cikin waɗannan ayoyi domin ya nuna babban sauyin da ya faru a tarihin alkawari. Ya yi amfani da naman da ake yanke a cikin kaciya a matsayin alama ta mutum dangane da allahntaka, da kuma a matsayin alama ta ƙananan halayen mutum dangane da manyan halayensa. Bulus ya koyar da almajiransa ta wurin amfani da Kalmar annabci ta Allah, kuma manufarsa a matsayin “wanda aka zaɓa,” (kamar yadda sunansa Shawulu yake nufi) ita ce ya bayyana babban sauyin da tarihin alkawari ya nuna, wanda ya wakana ta wurin sauyawa daga Isra’ila ta zahiri zuwa Isra’ila ta ruhaniya a matsayin mutanen alkawarin Allah. A cikin cika aikin da aka ɗora masa, ya gabatar da sakonsa na annabci a cikin mahallin tarihin alkawari.

Farawa sura ta goma sha bakwai tana wakiltar mataki na biyu cikin matakai uku na alkawari na tushe waɗanda suke samun cikarsu ta omega a cikin mala'iku uku na Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha huɗu. Mataki na biyu yana wakiltuwa ta wurin alamar kaciya, wadda take zama misali na hatimin Allah a kan mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu, waɗanda su ne tuta, wadda take wakiltar gwajin gani. Mala'iku ukun su ne omega na alkawarin alpha na Ibrahim. Mataki na uku ga Ibrahim kuwa shi ne sura ta ashirin da biyu.

Sai mala'ikan Ubangiji ya sāke kira ga Ibrahim daga sama a karo na biyu, ya ce, Na rantse da kaina, in ji Ubangiji, domin da yake ka aikata wannan abu, ba ka kuwa hana ɗanka ba, tilonka kaɗai: lalle ne cikin sa albarka zan albarkace ka, cikin sa yawaitawa kuma zan yawaita zuriyarka kamar taurarin sama, kamar yashin da yake a bakin teku; zuriyarka kuma za ta mallaki kofar makiyanta; kuma cikin zuriyarka ne dukan al'ummai na duniya za su sami albarka; domin ka yi biyayya ga muryata. Farawa 22:15–18.

Aya ta ɗaya ta surar ta ce, “Kuma ya zama bayan waɗannan al'amura, Allah ya gwada Ibrahim, ya ce masa, Ibrahim: sai ya ce, Ga ni, a nan nake.” Allah ya gwada Ibrahim, ta haka yana nuna gwaji na karshe kafin furucin alkawari na uku. Sa'ad da Ibrahim ya ci gwajin, sai aka bayyana ayoyi huɗu na karshe na alkawari mai sassa uku na Ibrahim. Domin Ibrahim ya “yi biyayya” ga muryar Allah, wadda a cikin wannan nassi ita ce “muryar alkawarinsa,” za a albarkaci Ibrahim a matsayin uban al'ummai. Mala'ika na uku gwaji ne, wanda kamar Ibrahim yake wakiltar gwaji da ke nuna hali, kuma hali ya ta'allaka ne a kan ko kana gaskata Allah, kamar yadda Ibrahim ya yi, ko a'a. Waɗanda suka ci gwajin, kamar yadda Ibrahim ya yi, za a yi amfani da su wajen tattara dukan al'ummai na duniya. Ayoyi goma sha bakwai ɗin nan, daga surori uku, suna bayyana alkawari tsakanin Allah da zaɓaɓɓen jama'a; kuma a yin haka suna wakiltar alpha na tarihin alkawari na zaɓaɓɓen jama'a, kuma haka nan waɗannan ayoyin suna kuma wakiltar omega na tarihin alkawari kamar yadda aka wakilta a cikin tayar da mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu.

Da yawa ne a cikinmu da za su sayi gida, ko abin hawa, ba tare da fara duba sharuɗɗan kwangilar ba? Da yawa ne daga cikin Adventist na kwana bakwai na Laodikiya suka sani cewa sharadi na farko kwarai na alkawarinsu da Allah ya kunshi Allah yana bayyana kansa cewa shi ne Allah mai jinkai wanda yake zartar da hukunci har zuwa tsara ta huɗu? Abin bakin ciki shi ne, ba su san ainihin gaskiya na tarihin Millerite ba, haka kuma ba su san ainihin gaskiya na dangantakar alkawarinsu da suke iƙirari da ita ba; kuma saboda haka su, kamar Isra'ila ta ɗā, ba su san lokacin ziyararsu ba. Karshen wannan lokaci na ziyara, wanda ya fara a 9/11, shi ne sa'ad da aka tashe su a tsakar dare domin kawai su gane cewa an yanke su.

Za mu ci gaba a talifi na gaba.

“A ranar 18 ga Afrilu, kwana biyu bayan wancan gani na gine-ginen da suke faɗowa ya shige gabana, na tafi domin cika wani alkawari a Ikilisiyar Carr Street, Los Angeles. Sa'ad da muka kusanci ikilisiyar, sai muka ji yaran masu sayar da jaridu suna ta kiran cewa: ‘An hallaka San Francisco da girgizar kasa!’ Da zuciya mai nauyi na karanta labarin farko da aka buga cikin gaggawa game da wannan mummunar bala'i.

“Makonni biyu bayan haka, a kan hanyarmu ta komawa gida, mun bi ta San Francisco, kuma da muka dauki keken haya, muka shafe sa’a daya da rabi muna kallon halakar da aka jawo a cikin wannan babban birni. Gine-ginen da ake zato ba za su tabu da masifa ba suna kwance cikin kufai. A wasu wurare kuma, gine-ginen sun nutse cikin kasa a wani bangare. Birnin ya gabatar da mafi muni hoto na gazawar hikimar dan’adam wajen kera gine-ginen da ba wuta ko girgizar kasa za su iya lalata ba.”

“Ta wurin annabi Zefaniya Ubangiji ya fayyace hukunce-hukuncen da zai kawo a kan masu aikata mugunta: ‘Zan shafe kome sarai daga bisan kasar, in ji Ubangiji. Zan shafe mutum da dabba; zan shafe tsuntsayen sama, da kifayen teku, da abubuwan tuntuƙe tare da mugaye; zan kuma datse mutum daga bisan kasar, in ji Ubangiji.’”

“‘Kuma zai zama a ranar hadayar Ubangiji, zan hukunta sarakuna, da ’ya’yan sarki, da dukan waɗanda suke sanye da baƙin tufafi na baƙo. A wannan rana kuma zan hukunta dukan waɗanda suke tsalle a kan kofa, waɗanda suke cika gidajen iyayengijinsu da tashin hankali da rudu....’”

“‘Kuma zai zama a wancan lokaci, zan binciki Urushalima da fitilu, in hukunta mutanen da suka zauna kan danyen giyaarsu, waɗanda suke cewa a cikin zuciyarsu, Ubangiji ba zai yi alheri ba, haka kuma ba zai yi mugunta ba. Saboda haka dukiyarsu za ta zama ganima, gidajensu kuma su zama kufai; za su kuma gina gidaje, amma ba za su zauna a cikinsu ba; za su kuma dasa gonakin inabi, amma ba za su sha ruwansu ba.’”

“‘Babbar ranar Ubangiji ta kusa, ta kusa kwarai, tana kuma hanzarta sosai, har da muryar ranar Ubangiji: gwarzo kuwa zai yi kuka mai daci a can. Wannan rana rana ce ta fushi, rana ce ta wahala da kinci, rana ce ta lalacewa da kufai, rana ce ta duhu da baƙin ciki, rana ce ta girgije da duhu mai kauri, rana ce ta kaho da kararrawar yaƙi a kan birane masu katanga, da kuma a kan hasumiyai masu tsawo. Zan kawo kinci a kan mutane, har za su yi tafiya kamar makafi, domin sun yi zunubi gaɓa da Ubangiji: jinin su kuma za a zubar kamar kura, naman jikinsu kuma kamar kashi. Azurfansu ko zinariyarsu ba za su iya kuɓutar da su ba a ranar fushin Ubangiji; amma za a cinye dukan kasar da wutar kishinsa: gama zai yi karshen gaggawa, har ma cikakken halaka, ga dukan mazaunan kasar.’ Zafaniya 1:2, 3, 8–18.”

“Allah ba zai iya ci gaba da jurewa na dogon lokaci ba. Tuni shari’unSa suka fara sauka a kan waɗansu wurare, kuma ba da daɗewa ba za a ji bayyananniyar fushinSa a wasu wurare.”

“Za a yi jerin abubuwan da za su bayyana cewa Allah ne Mamallakin dukan halin da ake ciki. Za a shelanta gaskiya cikin bayyananniyar magana, wadda ba za a iya rikicewa a kai ba. A matsayinmu na jama’a dole ne mu shirya hanyar Ubangiji karkashin jagorancin Ruhu Mai Tsarki mai rinjaye bisa kome. Dole ne a ba da bishara cikin tsarkinta. Gudan ruwan rai dole ne ya zurfafa, ya kuma faɗaɗa a tafiyarsa. A cikin kowane fili, na kusa da na nesa, za a kira mutane daga garmarsu da kuma daga sana’o’in kasuwanci na yau da kullum waɗanda sukan mamaye tunani sosai, kuma za a koyar da su tare da mutane masu kwarewa. Yayin da suke koyon yin aiki yadda ya kamata, za su shelanta gaskiya da iko. Ta wurin ayyuka mafi banmamaki na tanadin Allah, duwatsun matsaloli za a kawar da su, a jefa su cikin teku. Saƙon nan da yake da muhimmanci kwarai ga mazauna duniya za a ji shi, a kuma fahimce shi.

Mutane za su san abin da yake gaskiya. A gaba, har yanzu zuwa gaba, aikin zai ci gaba har sai an yi wa dukan duniya gargadi, sa'an nan karshen zai zo."

"A hankali-a hankali, yayin da kwanaki suke wucewa, yana kara bayyana cewa hukunce-hukuncen Allah suna cikin duniya. Ta wurin wuta da ambaliya da girgizar kasa Yana gargadin mazaunan wannan duniya game da kusantowarsa. Lokaci yana gabatowa sa'ad da babban rikici a tarihin duniya zai zo, sa'ad da kowane motsi a cikin mulkin Allah za a lura da shi da tsananin sha'awa da fargaba marar misaltuwa. Cikin saurin jere, hukunce-hukuncen Allah za su rika biye wa juna—wuta da ambaliya da girgizar kasa, tare da yaki da zubar da jini."

"Kai, da a ce mutane za su san lokacin ziyararsu! Akwai mutane da yawa da ba su riga sun ji gaskiyar gwaji ta wannan lokaci ba. Akwai kuma mutane da yawa wadanda Ruhun Allah yake ta fama da su. Lokacin hukunce-hukuncen hallakarwa na Allah lokaci ne na jinkai ga wadanda ba su sami zarafin koyon abin da yake gaskiya ba. Ubangiji zai kalle su da tausayawa. Zuciyar jinkansa ta motsu; hannunsa kuma har yanzu a mife yake domin ceto, alhali kofa a rufe take ga wadanda ba su yarda su shiga ba."

"Ana nuna jinkin Allah cikin dogon hakurinsa. Yana rife hukuntunsa, yana jira a busa sakon gargadi ga kowa. Kaitonmu, da mutanenmu za su ji, kamar yadda ya kamata, nauyin alhakin da yake bisa kansu na ba duniya sakon karshe na jinkai, da abin al'ajabi irin aikin da za a yi!"
Testimonies, juzu'i na 9, 94–97.